

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 23 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Syndicat Uniclima/Ministre de l'Intérieur

(Sprawa C-653/21 ⁽¹⁾, Syndicat Uniclima)

[Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny – Harmonizacja ustawodawstw krajowych dotyczących maszyn, sprzętu elektrycznego pod napięciem i urządzeń ciśnieniowych – Dyrektywa 2006/42/WE – Dyrektywa 2014/35/UE – Dyrektywa 2014/68/UE – „Oznakowanie CE” – Nałożenie w drodze uregulowania krajowego dodatkowych wymagań w stosunku do zasadniczych wymagań bezpieczeństwa przewidzianych w tych dyrektywach – Warunki – Uregulowanie krajowe dotyczące bezpieczeństwa w zakresie zagrożenia pożarem i paniką w obiektach użyteczności publicznej]

(2023/C 173/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Syndicat Uniclima

Strona pozwana: Ministre de l'Intérieur

Sentencja

Artykuł 3 ust. 2 w związku z art. 2 pkt 31, a także z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/68/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku urządzeń ciśnieniowych

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które względem urządzeń ciśnieniowych i zespołów wykorzystujących łatwopalne płyny chłodnicze, mimo że posiadają one oznakowanie CE, dla celów ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób przed zagrożeniem pożarowym w obiektach użyteczności publicznej ustanawia, do celów udostępniania na rynku lub oddawania do użytku tych urządzeń i zespołów, wymagania, które nie znajdują się wśród zasadniczych wymagań bezpieczeństwa przewidzianych w tej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 23 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – Postępowanie wszczęte przez Booky.fi Oy

(Sprawa C-662/21 ⁽¹⁾, Booky.fi)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 34 i 36 TFUE – Swobodny przepływ towarów – Środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym – Nośniki audycji audiowizualnych – Sprzedaż przez internet – Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące obowiązek klasyfikacji według wieku i oznaczania audycji – Ochrona małoletnich – Nośniki, które były już przedmiotem klasyfikacji i oznakowania w innym państwie członkowskim – Proporcjonalność]

(2023/C 173/09)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Booky.fi Oy

przy udziale: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)

Sentencja

Artykuły 34 i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które w celu ochrony małoletnich przed treściami audiowizualnymi mogącymi szkodzić ich dobru i rozwojowi osobistemu wymagają, by audycje audiowizualne zapisane na nośniku fizycznym i sprzedawane za pośrednictwem sklepu internetowego były uprzednio przedmiotem procedury kontroli i klasyfikacji pod względem ograniczeń wiekowych oraz odpowiedniego oznakowania zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego również w przypadku, gdy audycje te były już przedmiotem podobnej procedury, klasyfikacji i oznakowania na podstawie prawa innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że takie uregulowanie jest właściwe dla zapewnienia osiągnięcia tego celu i nie wykracza poza to, co jest niezbędne do jego osiągnięcia.

W tym względzie okoliczność, że część nośników, które mogą być sprzedawane w danym państwie członkowskim z innego państwa członkowskiego, jest wyłączona z zakresu stosowania rzeczono uregulowania, nie ma decydującego znaczenia, pod warunkiem że takie ograniczenie nie zagraża realizacji zamierzonego celu. Okoliczność, że dane uregulowanie krajowe nie przewiduje odstępstwa od tego wymogu, jeżeli można wykazać, że nabywca nośnika, o którym mowa w tym uregulowaniu, jest pełnoletni, również nie ma determinującego charakteru.

(¹) Dz.U. C 24 z 17.1.2022.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 marca 2023 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Austria] – Willy Hermann Service GmbH, DI/Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

(Sprawa C-561/22 (¹), Willy Hermann Service)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Dyrektywa 2013/34/UE – Artykuły 30 i 51 – Ogłaszanie sprawozdań finansowych – Sankcje w przypadku braku ogłoszenia – Nałożenie grzywnien przez sąd cywilny – Postępowanie administracyjne mające na celu ściągnięcie wspomnianych grzywnien, które stały się prawomocne – Uregulowanie wyłączające ponowne rozpoznanie wspomnianych grzywnien przez sąd administracyjny – Powaga rzeczy osądzonej – Zasada skuteczności – Proporcjonalność]

(2023/C 173/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Willy Hermann Service GmbH, DI

Strona pozwana: Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

Sentencja

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że sąd administracyjny, orzekając o ściągnięciu grzywnien nałożonych na daną spółkę i osobę nią zarządzającą z powodu braku ogłoszenia rocznych sprawozdań finansowych, jest związany prawomocnym orzeczeniem sądu cywilnego, w którym nałożono te grzywny i określono ich wysokość w celu zapewnienia poszanowania obowiązków wynikających z transponowanych do prawa krajowego art. 30 i 51 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającej dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG.

(¹) Data wpływu: 24.8.2022.